'रोदसी', 'अन्तः' विस्तीर्णयोर्द्यावापृथिव्योर्मध्ये, 'चित्रभानुः' विचित्ररश्मिः, 'यः', 'दीदाय', इत्यन्वयः। यद्वा चित्रभानुमिति द्वितीयार्थत्वेन व्याख्येयं॥

(६) अथ तृतीयामाह। "मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्। अग्निꣳ होतारं परिभूतमं मतिम्। त्वामर्भस्य हविषः समानमित्। त्वां महो वृणते नरो नान्यं त्वत्" इति। हे चितिरूप त्वां 'अग्निं', स्तृणामीति शेषः। कीदृशं, 'मेधाकारं' ग्रन्थतदर्थधारणशक्तिर्मेधा तां करोतीति मेधाकारः तं, 'विदथस्य' यज्ञस्य, 'प्रसाधनं' प्रकर्षेण साधनभूतं, 'होतारं' देवानामाह्वयितारं, 'परिभूतमं' शत्रूणामतिशयेन तिरस्कर्त्तारं, 'मतिं' मननीयं, 'अर्भस्य' अल्पस्य, अपि 'हविषः', 'समानमित्' सदृशमेव, न ह्येतावद्धविः स्वीकरोति न त्वल्पमित्येवं वैषम्यं, 'नरः' मनुष्या यजमानाः, सर्व्वत्र 'महः' महनीयं, 'त्वां', 'वृणते' सम्भजन्ते, 'त्वदन्यं', कञ्चिदपि यज्ञनिर्वाहार्थं 'न वृणते'॥

(७) अथ चतुर्थीमाह। "मनुष्वं त्वा निधीमहि। मनुष्वत्समिधीमहि। अग्ने मनुष्वदङ्गिरः॥ ३॥ देवान् देवायते यज" इति। हे 'अग्ने', त्वां 'मनुष्वं निधीमहि', यथा कथञ्चिन्मनुष्यं बन्धुं सखायं वा क्वचिद्विस्रम्भेण स्थापयामः तथा त्वामप्यस्मिन् कर्म्मणि विस्रम्भेण स्थापयामः। तथा 'मनुष्वत्' कस्मिंश्चिन्मनुष्य इव, त्वयि विस्रब्धाः सन्तः त्वां 'समिधीमहि' सम्यक् प्रज्वालयामः। हे 'अङ्गिरः' अङ्गसौष्ठवयुक्ताग्ने, 'मनुष्वत्' मनुष्य ऋत्विगिव, 'देवायते' देवानात्मन इच्छते यजमानाय, 'देवान्', 'यज' पूजय॥